

CUM SĂ FII FERICIT?

„Păzește-ți mintea de îngrijorări, trăiește simplu, așteaptă puțin de la viață, dăruiește mult, cântă des, roagă-te întotdeauna, uită de tine însuși, gândește-te la alții și la nevoile lor, umpleți inima cu dragoste, răspândește lumină în jurul tău.”

Nu știi cine a scris aceste rânduri, dar sunt adevărate. Dacă vrei să fi fericit fă așa și vei vedea că fericirea îți va umple sufletul. Dar fericirea adevărată este doar în Isus Hristos. Atâta timp cât ești cu El și ascuți de învățăturile Lui, poți fi fericit cu adevărat. Eu cred în toate promisiunile Lui și în Cuvântul Lui de aceea sunt fericită în El. E drept că am căutat mulți ani fericirea în lume dar nu am găsit-o până când l-am găsit pe Cel ce dă fericirea.

Urmând sfaturile din Scriptură poți să trăiești fericit. „Îndeamnă pe bogății veacului acestuia să nu se îngâmfe și să nu-și pună nădejdea în niște bogății nestatornice, ci în Dumnezeu, care ne dă toate lucrurile din belșug, ca să ne bucurăm de ele. Îndeamnă-i să facă bine, să fie bogăți în fapte bune, să fie darnici, gata să simtă împreună cu alții,” (1 Timotei 6:17-18). Tot în Scriptură găsim scris: „Să nu obosim în facearea binelui; căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de obo-

seală. Așadar, cât avem prilej, să facem bine la toți, și mai ales fraților în credință.” (Galateni 6:9-10). Când ești plin de fericire poți cânta Domnului cu toată inima. „Cântați slavă Numelui Său, măriți slava Lui prin laudele voastre.” (Psalmi 66:2)

Deci cu inima plină de bucurie putem cânta Domnului pentru mântuirea de care ne-a făcut parte. Dar nici rugăciunea nu trebuie să lipsească: „Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta, cu toată stăruința, și rugăciune pentru toți sfinții” (Efeseni 6:18)

Totodată trebuie să fim și plini de dragoste: „Deci ca unii care prin ascultarea de adevăr v-ați curățat sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima;” (1 Petru 1:22)

Să fim lumină acolo unde ne-a pus și să fim plini de fericirea care ne-o dă Domnul Isus.

„Cât pentru mine, fericirea mea este să mă apropiu de Dumnezeu: pe Domnul Dumnezeu Îl fac locul meu de adăpost, ca să povestesc toate lucrările Tale.” (Psalmi 73:28)

Estera Rusu

Biserica Creștină Baptistă
“BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Mihaela Chereji
Tehnoredactare: Matei Dan

Anunțuri

Miercuri ora 18.00 Repetiție de cor
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Sâmbătă ora 17.00 Întâlnire de tineret
Duminică ora 09.30 Grupuri de rugăciune
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare
Doamne, fie îndurarea Ta peste noi după cum o nădăjduim noi de la Tine!
Psalmi 33:22

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

CĂRĂRI NETEZITE

„Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările.”

Proverbe 3:5-6

Sunt vremi în care viața noastră se află la răscruce și parcă tocmai atunci, ceața și păcla învăluie în confuzie capacitatea de a lua decizii ferme.

În asemenea situații, confrunțați cu mai multe opțiuni, avem impresia că indiferent de varianta pe care o vom alege,

DIN CUPRINS:

pag. 3 **Uniți la crucea lui Cristos**

pag. 4 **Cum să fii fericit ?**

în urma noastră a rămas o opțiune mai bună.

O astfel de stare poate produce anxioasă, frământare și neliniște sufletească.

De fapt, opțiunile se rezumă în esență la două: luăm deciziile respective, bazați doar pe înțelegerea proprie sau deciziile luate sunt ancorate cu încredere deplină în Domnul?

Când viața noastră îi aparține Domnului, nu ar trebui să ne fie greu să ne așezăm cu încredere în brațele Sale. O legătură intimă, matură și profundă cu Domnul, poate să risipească orice urmă de îndoială, neîncredere, teamă sau incertitudini.

A ne pune încrederea în Domnul, a ne bizui pe înțelepciunea, călăuzirea și sfaturile Sale, nu înseamnă deloc o stare vegetativă, lipsită de absolut orice inițiativă personală. Dimpotrivă, un credincios matur va acționa plin de curaj, știind că Domnul ne veghează alegerile și influ-

Continuare pag. 2

ențează mintea noastră prin Duhul Sfânt.

Aționând prin credință și bazați pe puterea lui Dumnezeu, trebuie să îndrăznim să trecem prin fiecare răscruce a vieții cu convingerea că Domnul va netezi cărarea de sub picioarele noastre.

Noi trebuie doar să învățăm să-L recunoaștem pe Domnul în căile pe care umblăm. Când pașii noștri umblă pe cărări drepte, plăcute Domnului, El va netezi acele cărări, iar dacă vor exista obstacole, fie le va da la o parte, fie ne va da putere și determinare să le biruim.

Dacă, însă, înaintea mea sunt prea multe obstacole, prea multe piedici, prea multe întrebări, prea puțină lumină și convingere că ceea ce am ales este bine, oare nu ar trebui să mă întreb dacă într-adevăr Domnul vrea să merg pe cărarea aceea?

Când umblăm cu Domnul, când alegerile îi sunt plăcute iar cărările pe care mergem sunt în acord cu voia Sa, căpătăm pace, avem liniște, suntem dominați de încredere și știm, bazați pe promisiunile Domnului, că în ciuda greutăților, în ciuda lucrurile necunoscute, sau a conjuncturilor nefavorabile, El va netezi cărarea de sub pașii noștri, ajutându-ne să mergem înainte. Cărările vieții nu sunt deloc netede, însă când ne așezăm cu încredere în Domnul, prin puterea și înțelepciunea Sa, El poate face muntele șes, iar dealul vale, astfel încât să putem păși pe cărarea pe care Domnul însuși a netezit-o.

pastor Daniel Chereji

Continuare din pag. 1

„Să te binecuvânteze Domnul din Sion, să vezi fericirea Ierusalimului, în toate zilele vieții tale,“

Psalmi 128:5

E ciudat cum omul, în locurile cele mai frumoase, nu dorește să trăiască, ci să moară... Inima lui este încredințată că numai prin moarte își poate păstra cu adevărat statornic o fericire de care n-ar vrea să se mai despartă niciodată. Așa sunt bieții oameni care nu-L cunosc pe Hristos și nu știu de realitățile de dincolo de viața și de moartea aceasta. Presimt fericirea, o doresc din toată ființa lor, ar dori s-o ajungă și s-o păstreze, dar nu știu cum. De aceea țința lor este moartea.

Dar ce fericiți sunt cu adevărat acei care îl cunosc pe Hristos. Care au

căpătat simțirile duhovnicești cu care se bucură din plin, de negrăitele frumuseți și haruri atât de adevărate pentru ei, mai adevărate ca oricare altele... Aceștia știu că, pe lângă acele veșnice realități, tot ce există în această lume, apare numai ca un vis înșelător și scurt. Să vezi fericirea Ierusalimului, o, aceea va fi fericire; să moștenești Împărăția cerească, aceea va fi moștenire; să primești cununa slavei, aceea va fi cunună; să ai viața veșnică, aceea va fi viață; să te îmbogățești în Hristos, aceea va fi bogăție; să-ți primești lauda și cinstea de la Hristos, aceea va fi laudă, aceea cinste...

(Selecție din „Hristos-Împăratul nostru” de Traian Dorz) culeasă de

Claudia Podină

UNIȚI LA CRUCEA LUI CRISTOS

Psalmul 133 este penultimul psalm din cântările treptelor, iar credincioșii din vechiul Testament cântau acești psalmi în timp ce veneau către Templu, spre a se închina lui Dumnezeu. Ei își pregăteau sufletele, inimile, atitudinea pentru închinare față de Dumnezeu, față de Împăratul și Creatorul acestei lumi. Psalmul se mai poate numi și psalmul părtășiei dintre frați.

Se poate numi așa pentru că în versetul unu ne spune cuvântul “Iată” care este o exclamare a stării, “ce plăcut și dulce”, adică de dorit, exprimând bucuria interioară ca “frații” sau biserica să locuiască împreună, să fie împreună la închinare în Casa Domnului. Dumnezeu ne-a dat Cuvântul Său, iar El ne îndeamnă să-l citim și să-l împlinim cu adevărat, așa cum o cere El. Iar acolo unde este părtășie, unde este bucurie între frați, acolo cu siguranță se va afla și El.

În versetul doi se spune despre părtășie că ”este ca untdelemnul“- fiind de dorit să avem părtășie cu biserica, cu

„Tu, îndreaptă-ți inima spre Dumnezeu, întinde-ți mâinile spre El.“ (Iov 11:13)

În viața de zi cu zi, inima trece prin mai multe stări și oricât am dori să o controlăm ne este cu neputință pentru că nu ne este dată această putere. Când inima noastră suferă parcă tot trupul suferă și cugetul nostru se regăsește în Dumnezeu știind că doar El are puterea de a o avea în stăpânire.

În vechime, poporul evreu a păcătuit împotriva Domnului, lăsându-și inima cucerită de alte plăceri, închinându-se idolilor și făcând ce nu era plăcut în fața Lui. Astăzi nu avem chipuri cioplite sau Astartee, dar avem multe alte plăceri după care tindem și ne implicăm cu o

frații, pentru că avem Duhul care ne unește la crucea Domnului Isus.

“Este de preț” - avem și valoarea spirituală dată de Dumnezeu, cum să avem această părtășie. Să punem preț pe lucrurile cerute de Dumnezeu și să le împlinim.

În versetul trei este ca “roua” - având părtășie cu Domnul, având păr-tășie ca și biserică, avem o prezență ga-rantată și permanentă a Lui Dumnezeu cu noi, iar noi vom fi în părtășie cu Dumnezeu “pe muntele Lui, nu în vale, căci din valea pierzării ne-a scos Dumnezeu. Iar o dată așezați pe muntele Lui cel sfânt, noi ca și biserică vom avea pacea Lui. Căci dragostea Lui Dumnezeu ne strânge împreună, iar o dată adunați va trebui să fim compatibili unul cu celălalt căci suntem adunați numai în Numele Dumnezeului cel Sfânt.

Ne rugăm ca Domnul să ne pună pe inimă dragostea și devotamentul față de lucrarea Lui și să avem părtășie unii cu alții. Amin!

Mihai și Mioara Dumitru

deosebită plăcere și trudă, uitând că îl înșelăm pe Dumnezeu, uitând cât de mult bine ne-a făcut, scoțându-ne din groapa pierii, iertându-ne toate păcatele și aducându-ne la viața adevărată.

Să nu obosim mulțumindu-I neîncetat, pentru că își înnoiește față de noi bunătatea și ne binecuvântează cu tot ceea ce avem nevoie, știind totodată că dacă nu ne-ar fi dat El aceste binecuvântări am zăcea tot în întuneric. „**Inima voastră să fie în totul a Domnului Dumnezeului nostru, cum este astăzi, ca să urmați legile Lui și să pă-ziți poruncile Lui.**” (1 Împărați 8:61)

Eva Silaghi